
Voor de echte vogelaar kunnen ook observaties van gewone vogels rond het huis uitgroeien tot interessante belevenissen, zo blijkt uit dit verhaal van Carla Holzenspies

Carla Holzenspies

Uit het leven van een vogelaar

Op zomerse dagen in het voorjaar in de tuin zittend, valt er nog wel eens wat te beleven in de vogelwereld. Tegen de oostmuur van mijn huis hangen drie kauwennestkasten. Een links en twee rechts van het bovenraam. De linkerkast is door kauwen in beslag genomen, de holenduiven zitten rechts. Toen de kauwen even afwezig waren, nam één van de holenduiven een kijkje in de kauwenkast. Op hetterdaad werd holenmans betrapt, zodat hij met bekwame spoed op de vlucht sloeg en in z'n eigen nestkast wegdook. Voor de kauwen was de zaak echter niet af. Hier moest opgetreden worden. Op de rand van het vlieggat gezeten greep een van de kauwen de staart van de holenduif beet. Na een flinke krachtsinspanning lukte het de kauw om de holenduif uit zijn hol te trekken. Die sloeg meteen op de vlucht en ging voorlopig niet meer op onderzoek uit. Zo regel je dat in de kauwenwereld!

Appelvink

Voor het eerst sinds 46 jaar liep er een appelvink op het gazon voedsel te zoeken. Met een volle snavel verdween hij even later tussen de bomen en struiken. Twee weken later hoorde ik een klap. Op het dak van de kleine volière vond ik een versuifte jonge appelvink, die tegen de ruit was gevlogen, ondanks de vogelfiguren die er op aangebracht waren. Na twee uur wilde appelvink, die weer opgeknapt

was, uit het kooitje. Toen ik hem beetpakte liet hij een schelle kreet horen om vervolgens in mijn duim te bijten. Loslaten was er niet bij. Nu begrijp ik waarom appelvinken kersenspitten kunnen doorbijten.

Koolmees

Dat de koolmezen aan het nestelen waren heb ik aan den lijve ondervonden. Af en toe landde vrouw koolmees op mijn hoofd en probeerde haren uit mijn hoofd te rukken. Toen dat niet lukte gaf ze me een flinke hak. Dit werd te gek. Eén keer bengelde ze zomaar aan een piek haar vlak voor mijn ogen. Toch kwam ze aan nestmateriaal. Ze ging over tot het ontpluimen van mijn wollen trui. Zo had ze toch nog haar zin!

Havik en de kauw

De ochtendstilte werd plotseling verstoord door de angstkreten van een kauw die in levensgevaar verkeerde. Het geluid kwam uit de tuin van de buren. Ik zette het op een holletje. Midden op het gazon trof ik mevrouw havik aan met een kauw in haar klauwen. Vlak achter haar hadden zich een ekster en haar wijfje opgesteld. Een eind verderop zaten kauwen, daar achter een paar gaaien. Nog verder verwijderd de kleine zangvogels. Allen verkeerden in grote opwindning. Intussen boog de havik zich over de kauw heen. Meteen trok eksterman aan haar linkervleugel. De havik keek om. Opnieuw benaderde

ze de kauw. Toen gaf het eksterwijfje aan de rechterkant een flinke ruk aan de vleugel. Dat ging zo een paar keer door. Het werd tijd om in te grijpen, omdat de kauw nog heel was. Ik klapte in mijn handen en uitte een wilde kreet. Van schrik liet de havik haar prooi los en ging op de wieken. In tegenovergestelde richting vlogen alle andere vogels weg met de krijssende kauw voorop. 'sMiddags dook de havik op eens weer in mijn tuin op. De kauwen die op het voer zaten verdwenen met plankgas met een luid schreeuwende kauw voorop. Die sprak uit ervaring!

Een soortgelijk gedrag van eksters maakte ik vele jaren geleden mee. Een van mijn teckels lag languit te zonnen op het gazon. Naast haar kop lag een koekje, dat ze bewaarde voor 'later'. Mijn losvliegend tam eksterpaar kreeg de lekkernij in de gaten. Daar hadden zij ook best trek in. Dreigend begon de hond te grommen toen de vogels te dicht bij haar kwamen. Het koekje zo wegpakken was te riskant. Wat nu? De oplossing was snel gevonden. Vrouw ekster liep naar de staart van de hond, waar ze een flinke hak in gaf. Met een pijnkreet wendde de hond zich naar haar kwelgeest, terwijl eksterman zich snel van het koekje meester maakte. In de beuk gezeten peuzelden de eksters met smaak hun buit op. De hond had het nakijken.